



ketabtala

فریدریش نیچه

---

# چنین گفت زرتشت

---

## کتابی برای همه کس و هیچ کس

---

ترجمه‌ی

داریوش آشوری



This is a Persian translation of  
*Also Sprach Zarathustra*  
by F. Nietzsche  
(Alfred Kröner Verlag, Stuttgart, 1969)  
*Thus Spoke Zarathustra*, tr. by Walter Kaufmann  
(The Viking Press, N. Y., 1970)  
Translated by Dāryoush Āshouri  
Āghāh Publishing House, Tehran

نیچه، فریدریش، ۱۸۰۰-۱۸۳۴  
چنین گفت زرتشت: فریدریش نیچه: داریوش آشوری — [ویرایش ۵] — تهران: آگاه، ۱۳۵۲  
ISBN 978-964-329-015-3  
چاپ بیست و سوم: آگه، ۱۳۸۴.  
فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیبا (فهرست‌نویسی پیش از انتشار).  
عنوان اصلی: *Also Sprach Zarathustra*  
فلسفه‌ای آلمانی، الف. آشوری، داریوش، ۱۳۱۷ — ، مترجم، به عنوان، ۱۳۷۹  
ج ۹ ۱۹۲ B ۲۷۵۰ / ۹۳ ن ۱۹۲ B ۲۷۵  
کتابخانه ملی ایران: ۱۱۲۸۴ - ۱۱۲۸۴ • م ۷۵



فریدریش نیچه

### چنین گفت زرتشت

ترجمه‌ی داریوش آشوری

آماده‌سازی، حروف‌نگاری و نظارت بر چاپ: دفتر نشر آگه

(بخش یکم و دوم، چاپ یکم: ۱۳۴۹، (ویراست دوم): ۱۳۵۱، بخش سوم و چهارم، چاپ یکم: ۱۳۵۲،

من کامل در یک جلد: ۱۳۵۲، (ویراست سوم): ۱۳۵۵، چاپ نهم: (ویراست چهارم): ۱۳۷۵

چاپ بیستم: (ویراست پنجم): زمستان ۱۳۸۲، (ویراست ششم): چاپ سی و پنجم: ۱۳۹۳.

چاپ سی و ششم: ۱۳۹۴، چاپ سی و هفتم: ۱۳۹۵، چاپ سی و هشتم: ۱۳۹۶، چاپ سی و نهم: ۱۳۹۷.

چاپ چهل: ۱۳۹۷، چاپ چهل و یکم: ۱۳۹۷، چاپ چهل و دویم: ۱۳۹۸، چاپ چهل و سوم: ۱۳۹۹.

چاپ چهل و چهارم: ۱۳۹۹، چاپ چهل و پنجم: زمستان ۱۳۹۹، چاپ چهل و ششم: ۱۴۰۰.

چاپ چهل و هفتم: ۱۴۰۰، چاپ چهل و هشتم: (۱۴۰۱)

لیتوگرافی: طاووس عارانه، چاپ: منصور، صحافی: کیا

چاپ بیجامام: زمستان ۱۴۰۱

شمارگان: ۲۰۰ نسخه

همه‌ی حقوق چاپ و نشر این کتاب محفوظ است

### نشر آگه

خیابان بزرگمهر، تقاطع خیابان فلسطین، شماره ۲۲

## فهرست

۵	دیباچه
۱۹	پیشگفتار زرتشت
	گفتارهای زرتشت، پخش یکم
۳۷	درباره‌ی سه دگر دیسی
۳۹	درباره‌ی گرسی‌های فضیلت آموزی
۴۲	درباره‌ی اهل آخرت
۴۵	درباره‌ی خواردارندگان تن
۴۷	درباره‌ی شادی‌ها و شورها
۴۹	درباره‌ی بزهکار شوریده‌رنگ
۵۲	درباره‌ی خواندن و نوشتن
۵۴	درباره‌ی درخت فراز کوه
۵۷	درباره‌ی واعظان مرگ
۵۹	درباره‌ی چنگ و چنگ آوران
۶۱	درباره‌ی بُت نو
۶۴	درباره‌ی مگسان بازار
۶۷	درباره‌ی پارسایی
۶۸	درباره‌ی دوست
۷۰	درباره‌ی هزار و یک غایت
۷۳	درباره‌ی همسایه دوسرق
۷۵	درباره‌ی راو آفریننده
۷۷	درباره‌ی زنان بیر و جوان

۸۰	در باره‌ی نیش مار
۸۱	در باره‌ی زناشویی و فرزند
۸۴	در باره‌ی مرگ خودخواسته
۸۷	در باره‌ی فضیلت ایثارگر
چنین گفت زرتشت، بخش دوم	
۹۵	کودک با آینه
۹۷	در جزا پر شاد کامان
۱۰۰	در باره‌ی رحیمان
۱۰۳	در باره‌ی کشیشان
۱۰۶	در باره‌ی فضیلت مندان
۱۰۹	در باره‌ی فرومایگان
۱۱۲	در باره‌ی رُتیلان
۱۱۶	در باره‌ی فرزانگان نامدار
۱۱۹	سرود شب
۱۲۱	سرود رقص
۱۲۴	سرود عزا
۱۲۷	در باره‌ی چیرگی بر خود
۱۳۰	در باره‌ی برجستگان
۱۳۳	در باره‌ی سرزمین فرهنگ
۱۳۶	در باره‌ی شناخت ناب
۱۳۹	در باره‌ی دانشوران
۱۴۱	در باره‌ی شاعران
۱۴۴	در باره‌ی رویدادهای بزرگ
۱۴۸	پیشگو
۱۵۲	در باره‌ی نجات
۱۵۷	در باره‌ی زیرکی بشری
۱۶۰	خاموش ترین ساعت

چنین گفت زرتشت، بخش سوم

- |     |                           |
|-----|---------------------------|
| ۱۶۷ | آواره                     |
| ۱۷۰ | درباره‌ی دیدار و معما     |
| ۱۷۵ | درباره‌ی شادکامی ناخواسته |
| ۱۷۹ | پیش از دمیدن خورشید       |
| ۱۸۲ | درباره‌ی فضیلت کوچک گتنده |
| ۱۸۸ | بر کوژیتون                |
| ۱۹۱ | درباره‌ی گذار از کنار     |
| ۱۹۴ | درباره‌ی پی دین گشتگان    |
| ۱۹۹ | به خانه بازآمدن           |
| ۲۰۳ | درباره‌ی سه شتر           |
| ۲۰۸ | درباره‌ی جان سنگیقی       |
| ۲۱۲ | درباره‌ی لوح‌های نو و کهن |
| ۲۲۴ | شفایاگته                  |
| ۲۴۰ | درباره‌ی اشتیاق بزرگ      |
| ۲۴۳ | سرود رقصی دیگر            |
| ۲۴۷ | هفت مهر                   |

چنین گفت زرتشت، بخش چهارم

- |     |                   |
|-----|-------------------|
| ۲۵۵ | ایثار آنگین       |
| ۲۵۸ | بانگ فریادخواهی   |
| ۲۶۲ | گفت و گو با شاهان |
| ۲۶۶ | زالو              |
| ۲۶۹ | جادوگر            |
| ۲۷۷ | بازنشته           |
| ۲۸۲ | زشت ترین انسان    |
| ۲۸۷ | گدای خودخواسته    |
| ۲۹۱ | سایه              |
| ۲۹۴ | به نیم روز        |

۲۹۷	دروdogویی
۳۰۲	شام خداوند
۳۰۵	درباره‌ی انسان والاتر
۳۱۷	آواز اندوه
۳۲۳	درباره‌ی علم
۳۲۶	در میان دختران صمرا
۳۲۳	بیداری
۳۲۶	جشن خر
۳۴۰	سرود مستانه
۳۴۹	نشانه
۳۵۳	حاشیه‌های ترجمه
۳۸۱	معنای برخی از واژه‌ها

# چنین گفت زرتشت

کتابی برای همه کس و هیچ کس

## پیش‌گفتارِ زرتشت

### ۱

زرتشت سی‌ساله بود که زادبوم و دریاچه‌ی زادبوم خویش را ترک گفت و به کوهستان رفت. این جا با جان و تنهایی خویش سرخوش بود و ده سال از آن نیازرد. اما، سرانجام، دل‌اش دگر گشت و با مددادی با سبیده‌دم پرخاست، برای سرخورشیدگام نهاد و با او چنین گفت:

«ای اختِ بزرگ! تو را چه نیک بختی می‌بود اگر غمی داشتی آنانی را که روشی‌شان می‌بخشی!»  
«تو ده سال این جا به غار ام برآمدی: اگر من و عقاب و مار ام غمی بودم تو از فروغ خویش و ازین راه سیر می‌شدی.

«لیک ما هر بامداد چشم به راهات بودیم و سرربزی‌ات را از تو بر می‌گرفتیم و تو را بهر آن شُکر می‌گزاردیم.

«هان! از فرزانگی خویش به تنگ آمده ام و چون زنبوری انگبین بسیار گرد کرده، مرا به دست‌هایی نیاز است که به سوی ام دراز شوند.

«می‌خواهم ارزانی دارم و بخش کنم تا دیگر بار فرزانگانی\* میان مردم از نابخردی خویش شادمان شوند و تهدیدستان دیگر بار از توانگری خویش.

«ازین رو می‌باید به ژرفنا درآیم؛ همان‌گونه که تو شامگاهان می‌کنی، بدانگاه که به فرائیشتی دریا می‌روی و سور به جهان زیرین می‌بری. تو، ای اختِ سرشار!

«به زیان مردمان — همان مردمانی که به سوی ایشان فرود می‌خواهم رفت — من می‌باید چون تو فروشَم.

«پس برکت ده مرا ای چشم آسوده که نیک بختی بس بزرگ را پی‌رشک توفی نگریست!

S. Nietzsche  
Also Sprach  
Zarathustra

Translated by  
Daryoush Ashouri

